

FI

FI

FI

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 21.4.2010
KOM(2010)174 lopullinen

2010/0101 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

EU:n takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille Euroopan unionin ulkopuolella toteutettaviin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja takauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta

{SEC(2010) 443}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Euroopan unioni myöntää Euroopan investointipankille (EIP) talousarviotakuun, joka kattaa sen EU:n ulkopuolella EU:n ulkosuhdepolitiikkojen tukemiseksi toteutettaviin lainananto- ja lainatakuutoimenpiteisiin liittyvät poliittiset ja valtiolliset riskit. EU:n takuu EIP:n ulkoisille toimille on tehokas tapa yhdistää EU:n talousarviovarat (rahoittamalla EU:n takuun taustalla olevaa ulkosuhteisiin liittyville hankkeille perustettua takuurahastoa) ja EIP:n omat varat EIP:n taloudelliseen vahvuuteen nojautuen ja samalla varmistaen, ettei EIP:n taloudellinen vakaus vaarannu.

EIP:n ulkoisia toimia koskevan EU:n takuun kattavuus ja yleisehdot on vahvistettu neuvoston päätöksillä eli niin sanotuilla EIP:n ulkoisilla valtuuksilla. Viimeisin EIP:n ulkoinen valtuus vuosiksi 2007–2011 vahvistettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston 13 päivänä heinäkuuta 2009 tekemällä päätöksellä N:o 633/2009/EY¹, jäljempänä 'päättös'. Päätöksen 9 artiklan mukaan komission on esitettävä päätöksen soveltamisesta muun muassa ulkopuolisen arvioinnin perusteella tehtävä väliarviointikertomus, johon liitetään muutosehdotukset (ks. 2 jakso).

Väliarvioinnin tulosten perusteella tällä ehdotuksella pyritään varmistamaan, että EU:n EIP:n ulkoisiin toimiin myöntämän takuun rahoitus jatkuu nykyisen rahoituskehityksen 2007–2013 loppuun asti, ja samalla **valtuuteen lisätään joitakin uusia seikkoja**.

Näiden uusien seikkojen lisäämisen vuoksi valtuudesta tehtyyn nykyiseen päätökseen olisi tehtävä monia muutoksia. Selkeyden vuoksi valtuudesta tehty päätös päätettiin korvata uudella päätöksellä sen sijaan, että ehdotettaisiin päätöksen muuttamista. Ehdotettu päätös kattaa EIP:n 1 päivänä helmikuuta 2007 alkavana ja 31 päivänä joulukuuta 2013 päättyvänä ajanjaksona allekirjoittamat rahoitustoimet.

Uuteen päätökseen sisällytettävät uudet seikat ovat seuraavat:

* Päätöksellä varantoon jätetyn **2 miljardin euron ”valinnaisen valtuuden”** käyttöönotto. Valinnaista valtuutta ei oteta käyttöön yksittäisten alueellisten enimmäismäärien korotuksena vaan valtuutena, joka kohdistetaan ilmastonmuutoksen torjuntaan liittyviin hankkeisiin kaikilla päätöksen soveltamisalaan kuuluvilla alueilla.

* EU:n takuulla katettavien toimien nykyisten aluekohtaisten tavoitteiden korvaaminen horisontaalisilla korkean tason tavoitteilla, jotka koskevat kaikkia ulkoisen valtuuden soveltamisalaan kuuluvia alueita. Korkean tason tavoitteet sisällytetään päätösehdotuksen artikloihin, ja ne koskevat ilmastonmuutosta, sosiaalista ja taloudellista infrastruktuuria sekä paikallisen yksityissektorin kehittämistä.

* Toimintaohjeet, jotka komissio laatii yhdessä EIP:n kanssa Euroopan ulkosuhdehallintoa kuullen kullekin ulkoisen valtuuden soveltamisalaan kuuluvalla alueella. Ohjeissa, joissa otetaan huomioon EU:n alueelliset strategiat, tiivistetään yhteyttä ulkoisen valtuuden

¹ Päätös yhteisön takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille yhteisön ulkopuolella toteutettuihin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta (EUVL L 190, 22.7.2009, s. 1).

mukaisiin korkean tason tavoitteisiin tähtäävien EIP:n toimien täytäntöönpanon ja EU:n alueellisten painopisteiden välillä.

* EIP:n valmiuksien vahvistaminen siten, että se pystyy tukemaan EU:n kehityspoliittisia tavoitteita

- parantamalla hankkeiden sosiaalisten ja kehityspoliittisten näkökohtien arviointia ja seuranta EIP:ssa;
- keskittämällä EIP:n toimia enemmän kolmansien maiden kehitystä edistäville aloille kuten ympäristöön liittyviin infrastruktuureihin, joihin kuuluvat vesihuolto ja puhtaanapito, kestävä liikenne sekä ilmastonmuutoksen lieventäminen ja siihen sopeutuminen. EIP:n olisi asteittain myös lisättävä terveydenhuoltoa ja koulutusta tukevia toimia.

* EIP:n ulkoisen valtuuden käyttöönotto Islannissa, Valko-Venäjällä, Libyassa, Irakissa ja Kambodžassa.

Ehdotuksen mukana seuraavassa komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa² annetaan tarkempia tietoja ilmastonmuutokseen liittyvistä toimista, joita EIP voisi toteuttaa 2 miljardin euron valinnaisen valtuuden avulla, sekä perustelut sille, miksi EIP:n ulkoinen valtuus ehdotetaan otettavan käyttöön Islannissa, Valko-Venäjällä, Libyassa, Irakissa ja Kambodžassa.

2. KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Kuten edellä mainittiin, tämänhetkisestä ulkoisesta valtuudesta tehdyssä päätöksessä edellytettiin väliarviointia valtuuden käytöstä. Arviointi perustuu ulkopuoliseen arvioon, jota valvoi ja hallinnoi ”viisaista henkilöistä” koottu valmistelukomitea (SWCP), sekä ulkopuolisen konsultin (COWI) tekemään arvioon ja EIP:n arviointiosaston tekemiin erityisarvioihin. Väliarvioinnin toimintaohjeet vahvistetaan päätöksen liitteessä 2.

Lokakuussa 2008 alkaneen ja helmikuussa 2010 päättyneen arviointiprosessin aikana SWCP kuuli komission ja EIP:n ylempiä virkamiehiä sekä kansalaisyhteiskunnan, Euroopan parlamentin, kansainvälisten rahoituslaitosten ja eurooppalaisten kahdenvälisten laitosten³ edustajia ja eurooppalaisia aivoriihiä. SWCP:n jäsenet myös kävivät valituissa edunsaajamaissa, joissa he keskustelivat hallituksen ja yksityissektorin edustajien kanssa. Keskusteluja on käyty myös COWI:n ja EIP:n arviointiosaston kanssa. COWI:n arvio sisälsi komission ja EIP:n virkamiesten haastatteluja sekä maa- ja hankekohtaisia tapaustutkimuksia.

SWCP:n raportti on saatavilla seuraavasta osoitteesta:
<http://www.eib.org/about/documents/mtr-external-mandate-report-steering-committee.htm>.

COWI:n raportti on saatavilla seuraavasta osoitteesta:

http://ec.europa.eu/economy_finance/evaluation/completed/index_en.htm.

² SEC(2010) 443.

³ Jäsenvaltioiden rahoituslaitokset, jotka osallistuvat kehitys- ja investointihankkeisiin oman maansa ulkopuolella.

Näiden raporttien päätelmistä esitetään yhteenveto ja analyysi komission väliarviointikertomuksessa⁴, joka seuraa tämän ehdotuksen mukana. Tähän päätösehdotukseen sisältyvät ehdotukset nykyisen valtuuden muuttamisesta perustuvat kyseiseen kertomukseen.

SCWP teki myös useita ehdotuksia EU:n ulkosuhdetoimien ja niiden myötä EIP:n ulkoisten toimien uudistamiseksi tulevaisuudessa. Komissio, Euroopan ulkosuhdehallinto, EIP sekä muut kansainväliset rahoituslaitokset ja eurooppalaiset kahdenväliset laitokset tarkastelevat näitä ehdotuksia tarkemmin siten, että ne voidaan ottaa huomioon seuraavaa rahoituskehystä koskevissa komission uusissa ehdotuksissa.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 209 ja 212 artiklaan.

Ehdotus kuuluu EU:n yksinomaiseen toimivaltaan. Toissijaisuusperiaatetta ei sen vuoksi sovelleta.

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen, sillä EU:n takuu on osoittautunut toimivaksi ja edulliseksi tavaksi kattaa EU:n ulkosuhdepolitiikkojen tukemiseksi toteutettaviin EIP:n ulkoisiin toimiin liittyvät poliittiset ja valtiolliset riskit. EU:n takuun jatkaminen mahdollistaa toimivan ja taloudellisesti järkevän nykykäytännön jatkamisen.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ulkosuhteisiin liittyville hankkeille perustettu takuurahasto, jäljempänä 'takuurahasto', joka perustettiin neuvoston asetuksella (EU, Euratom) N:o 480/2009⁵ ja jota rahoitetaan vuosittain EU:n yleisestä talousarviosta, toimii Euroopan talousarvion puskurina muun muassa EIP:n ulkoisen rahoitustoiminnan tappioiden aiheuttamien häiriöiden varalta.

Takuurahaston rahoituksesta sekä EU:n takuun hallinnointiin tarvittavista henkilö- ja hallintoresursseista johtuvat talousarviovaikutukset esitetään ehdotukseen liitettyssä rahoitusselvityksessä.

5. LISÄTIEDOT

Ehdotuksen yksityiskohtainen kuvaus

Päätösehdotuksen 1 artiklassa EU:n takuuta jatketaan nykyisen, vuodet 2007–2013 kattavan rahoituskehyn loppuajaksi, ja lisäksi annetaan vielä kuuden kuukauden jatkomahdollisuus EIP:n rahoitustoimien jatkuvuuden varmistamiseksi. Nykyisen päätöksen mukaan EU:n takuu kattaa enintään 65 % prosenttia EIP:n kokonaissaatavista, jotka muodostuvat maksetuista määristä ja niihin liittyvistä kuluista (eli korko, toimitusmaksut ja muut mahdolliset maksut, jotka velallisen on maksettava EIP:lle lainan tai takaussopimuksen perusteella). Siinä korostetaan, että EIP noudattaa pankin omia sääntöjä ja menettelyjä myöntäessään EU:n

⁴ KOM(2010) 173.

⁵ EUVL L 145, 10.6.2009, s. 10.

takuun kattamaa rahoitusta, mutta samalla asetetaan takuun piiriin kulumisen ehdoksi, että EIP:n rahoituksella tuetaan EU:n ulkosuhdepolitiikan tavoitteita.

Päätösehdotuksen 2 artiklassa vahvistetaan EU:n takuun kattaman EIP:n rahoituksen enimmäismäärät. Nykyiset aluekohtaiset enimmäismäärät säilyvät päätösehdotuksen liitteessä. Kahden miljardin euron valinnainen valtuus – joka asetettiin varantoon väliarvioinnin jälkeistä mahdollista käyttöönottoa varten – otetaan käyttöön erityismäärärahana, joka on tarkoitettu ilmastonmuutosta koskevien hankkeiden rahoitukseen. Lisäksi artiklassa määritellään, millaisten hankkeiden voidaan katsoa edistävän ilmastonmuutoksen torjumista.

Päätösehdotuksen 3 artiklassa määritellään horisontaaliset korkean tason tavoitteet, joihin EU:n takuun kattamilla EIP:n rahoitustoimilla on pyrittävä. Näin selkeytetään sitä, että valtuus keskittyy aloille, joilla EIP:lla on suhteellinen etu ja erityisvahvuuksia, eli ilmastonmuutos, taloudellinen infrastruktuuri ja paikallisen yksityissektorin (erityisesti pk-yritysten) kehittäminen. EIP:n rahoitustoiminnan perustavoitteena tulee olemaan alueellinen yhdentyminen.

Päätösehdotuksen 4 artiklassa käsitellään maita, joita ehdotus koskee, ja niiden rahoituskelpoisuutta. Nykyisen päätöksen mukaisen valtuuden lisäksi EU:n takuun kattaman EIP:n rahoituksen piiriin kelpuutetaan Islanti, Valko-Venäjä, Libya, Irak ja Kambodža. Tämä liittyy EU:n ja näiden maiden välisten suhteiden kehitykseen. Tarkempi selvitys siitä, miksi EU:n EIP:n rahoitusta koskeva takuu laajennetaan koskemaan näitä maita, annetaan ehdotukseen liittyvässä komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa⁶. Perusteluissa otetaan huomioon näiden maiden poliittinen tilanne ja kahdenväliset suhteet EU:n kanssa, tilanne demokratian, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien osalta, makrotaloudellinen tilanne ja maakohtaiset investointitarpeet. Samoin kuin nyt voimassa olevassa päätöksessä, uusien toimintamaiden mukaanotto tai valtuuden piiriin kuuluvien maiden sulkeminen EIP:n rahoituksen ulkopuolelle ihmisoikeustilanteen tai muiden syiden vuoksi tapahtuu tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen.

Päätösehdotuksen 5 artiklassa esitetään vaatimukset, jotka koskevat EIP:n ulkoisten toimien ja EU:n politiikkojen välisiä yhteyksiä. Sen tarkoituksena on varmistaa, että valtuuteen sisällytetyt korkean tason tavoitteet otetaan huomioon, kun EIP panee valtuutta täytäntöön, ja että EIP:n rahoituksella täydennetään EU:n vastaavia avustuspolitiikkoja, ohjelmia ja välineitä eri alueilla. Tavoitteet on määrä siirtää toimiin laatimalla EIP:n rahoituksen alueelliset toimintaohjeet päätösehdotuksen mukaisesti. Tämän artiklan mukaan komission on annettava vahvistetut toimintaohjeet tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Lisäksi EIP:n edellytetään kehittävän asianmukaiset rahoitusstrategiat EIP:n rahoitustoimien tosiasiallista toteutusta varten. Lisäksi täsmennetään, ettei EU:n takuu kata EIP:n rahoitustoimea, josta komissio antaa EIP:n perussäännön 19 artiklassa vahvistetun menettelyn mukaisesti kielteisen lausunnon.

Päätösehdotuksen 6 artiklan tavoitteena on varmistaa, että EIP tarkistaa tarkkaan EU:n takuun kattamien hankkeiden kehityspoliittiset näkökohdat, sosiaalinen vaikutustenarviointi mukaan luettuna, jotta valtuudella tuetaan ainoastaan hankkeita, jotka ovat taloudellisesti, rahoituksellisesti, ympäristöllisesti ja sosiaalisesti kestäviä.

⁶ SEC(2010) 443.

Päätösehdotuksen 7 artiklassa esitetään komission, EIP:n ja tarvittaessa Euroopan ulkosuhdehallinnon tiivistetyn yhteistyön edellytykset. Tavoitteena on taata, että EIP:n ulkoiset rahoitustoimet ovat kaikilla tasoilla alkuvaiheen strategisesta suunnittelusta loppuvaiheen hankekehitykseen asti EU:n ulkosuhdepolitiikkojen ja tässä päätöksessä asetettujen korkean tason tavoitteiden mukaisia ja niitä tukevia.

Päätösehdotuksen 8 artiklassa säädetään menettelyistä yhteistyön vahvistamiseksi muiden kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa.

Päätösehdotuksen 9 artiklassa selvennetään EU:n takuun luonnetta: takuulla katetaan poliittisia ja valtioriskejä EIP:n toteuttamissa rahoitustoimissa. Siinä myös edellytetään, että EIP vahvistaa periaatteet, joiden mukaan päätetään, haetaanko tukikelpoisille toimille EU:n takuu vai rahoitetaanko ne EIP:n omalla riskillä. Näiden periaatteiden tarkoituksena on varmistaa, että EU:n takuuta käytetään siten, että lainansaajat saavat siitä eniten hyötyä, eli sellaisissa maissa ja sellaisiin toimiin, joiden on vaikea saada rahoitusta pääomamarkkinoilta hyväksyttävien ehdoin, kun lainanottajat investointiluokkaan kuuluvissa maissa tai alhaisemman luokituksen saaneiden maiden investointiluokan laitokset taasen voivat saada EIP:n oman riskin rahoitusta.

Päätösehdotuksen 10 artiklassa vahvistetaan raportointi- ja kirjanpitovaatimukset sekä EIP:n että komission osalta.

Päätöksen 11 artiklassa täsmennetään, että on EIP:n vastuulla suorittaa saatavien mahdollinen perintä komission puolesta.

Päätösehdotuksen 12 artiklassa säädetään, että EU:n takuuta koskevista yksityiskohtaisista määräyksistä ja menettelyistä tehdään komission ja EIP:n välinen takuusopimus.

Päätösehdotuksen 13 artiklan mukaan komissio esittää tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen EU:n takuun vahvistamisesta uudessa rahoituskehyksessä.

Päätösehdotuksen 14 artiklan mukaan komissio laatii loppukertomuksen ehdotetun päätöksen soveltamisesta viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2014.

Johdanto-osan kappaleissa esitetään muun muassa EU:n takuun jatkamiseen tähtäävän ehdotuksen poliittinen tausta sekä väliarvioinnin keskeisimmät päätelmät.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

EU:n takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille Euroopan unionin ulkopuolella toteutettaviin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja takauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 209 ja 212 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun ehdotus on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyhteistyötä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan investointipankin (EIP) päätehtävä on rahoittaa investointeja Euroopan unionissa, mutta vuodesta 1963 alkaen se on lisäksi rahoittanut EU:n ulkosuhdepolitiikkaa tukevia toimia Euroopan unionin ulkopuolella. Näin EU:n ulkopuolisille alueille varattuja talousarviovaroja voidaan edunsaajamaiden hyödyksi täydentää EIP:n taloudellisella vahvuudella.
- (2) EU:n ulkoisten toimien tukemiseksi ja EU:n ulkopuolelle tehtävien investointien mahdollistamiseksi EIP:n luottokelpoisuuden kärsimättä suurimmalle osalle EU:n ulkopuolisilla alueilla toteutettavista EIP:n toimista on myönnetty komission hallinnoima EU:n talousarviotakuu.
- (3) Viimeksi EU:n takuu vahvistettiin vuosiksi 2007–2011 yhteisön takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille yhteisön ulkopuolella toteutettuihin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta 13 päivänä heinäkuuta 2009 tehdyllä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 633/2009/EY⁷.
- (4) Ulkosuhteisiin liittyville hankkeille perustettu takuurahasto, jäljempänä 'takuurahasto', joka perustettiin neuvoston päätöksellä (EY, Euratom) N:o 480/2009⁸, toimii likviditeettipuskurina, joka suojaa EU:n talousarviota EIP:n rahoitustoimien ja EU:n muiden ulkosuhteisiin liittyvien hankkeiden tappioilta.

⁷ EUVL L 190, 22.7.2009, s. 1.

⁸ EUVL L 145, 10.6.2009, s. 10.

- (5) Päätöksen N:o 633/2009/EY vaatimuksen mukaisesti komissio ja EIP ovat laatineet EIP:n ulkoista rahoitusta koskevan väliarvioinnin, joka perustuu ”viisaista henkilöistä” kootun valmistelukomitean valvonnassa suoritettuun riippumattomaan ulkopuoliseen arvioon, ulkopuolisen konsultin arviointiin ja EIP:n tekemiin erityisarvioihin. Valmistelukomitea antoi 12 päivänä helmikuuta 2010 Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja EIP:lle raporttinsa, joka sisältää sen päätelmät ja suositukset.
- (6) Valmistelukomitean raportin mukaan EU:n takuu EIP:lle on toimiva ja tehokas väline, jolla on merkittävä rahoituksellinen ja poliittinen painoarvo, ja se olisi säilytettävä poliittisten ja valtiollisten riskien kattamiseksi. Mahdollisimman suuren lisäarvon ja EIP:n ulkoisten toimien tuloksellisuuden varmistamiseksi päätökseen N:o 633/2009/EY ehdotettiin tehtävän joitakin muutoksia.
- (7) Määrien, jotka katetaan EU:n takuulla kullakin alueella, olisi edelleen oltava enimmäismääriä, jotka EIP voi rahoittaa EU:n takuulla, eikä tavoitteita, jotka EIP:n olisi saavutettava.
- (8) Alueellisten enimmäismäärien lisäksi olisi otettava käyttöön 2 000 000 000 euron suuruinen valinnainen valtuus, ja sillä olisi tuettava rahoitustoimia ilmastonmuutoksen lieventämisen ja ilmastonmuutokseen sopeutumisen aloilla kaikilla valtuuden piiriin kuuluvilla alueilla. EIP voisi tiiviissä yhteistyössä komission kanssa antaa asiantuntijuutensa ja varansa sekä julkisviranomaisten että yksityissektorin avuksi ilmastonmuutoksen tuomiin haasteisiin vastaamiseksi ja käytettävissä olevan rahoituksen hyödyntämiseksi parhaalla mahdollisella tavalla. Lieventämis- ja sopeutumishankkeissa EIP:n varoja olisi tarpeen mukaan täydennettävä EU:n talousarviosta saatavilla pehmeäehtoisilla varoilla eli yhdistämällä tehokkaasti ja johdonmukaisesti avustuksia ja lainoja ilmastonmuutoksen rahoitukseen EU:n ulkoisen avun yhteydessä.
- (9) Ilmastonmuutosvaltuuden alueellisessa jaossa olisi oltava jonkin verran joustoa, jotta käytettävissä oleva rahoitus otettaisiin mahdollisimman nopeasti ja tuloksellisesti käyttöön kolmivuotiskautena 2011–2013. Jos suunniteltujen rahoitustoimien kokonaismäärä ylittää käytettävissä olevan 2 miljardin euron määrän, komission ja EIP:n olisi pyrittävä varojen tasapuolinen jakautuminen kaikille kyseisille alueille yleisen valtuuden mukaisten ulkoisen avun periaatteiden mukaan.
- (10) Arvioinnissa havaittiin myös, että arvion kattamana ajankohtana (2000–2009) toteutetut EIP:n toimet olivat yleisesti EU:n ulkosuhdepolitiikan mukaisia, mutta yhteyden EU:n poliittisten tavoitteiden ja EIP:n suorittaman käytännön toteutuksen välillä olisi oltava vahvempi, yksiselitteisempi ja jäsennellympi.
- (11) Valtuuden johdonmukaisuuden lisäämiseksi, EIP:n ulkoisten rahoitustoimien keskittämiseksi enemmän EU:n politiikkojen tukemiseen ja edunsaajien hyödyn maksimoimiseksi tässä päätöksessä olisi asetettava horisontaaliset korkean tason tavoitteet EIP:n rahoitustoimia kaikissa rahoituksen saajiksi kelpuutetuissa maissa koskevalle valtuudelle hyödyntäen EIP:n suhteellisia vahvuuksia aloilla, joilla se on todistettavasti toiminut hyvin. EIP:n olisi siksi rahoitettava kaikilla tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvilla alueilla hankkeita, jotka liittyvät ilmastonmuutoksen lieventämiseen ja siihen sopeutumiseen, sosiaaliseen ja taloudelliseen infrastruktuuriin (erityisesti liikenteeseen ja energiaan, johon kuuluvat uusiutuva energia,

energiavarmuus ja muun muassa vesihuollon ja puhtaanapidon kaltaiset ympäristöön liittyvät infrastruktuurit, sekä tieto- ja viestintätekniikkaan) ja paikallisen yksityissektorin kehittämiseen erityisesti pk-yritysten hyväksi. Näillä aloilla EIP:n rahoitustoimien taustalla olevana tavoitteena olisi oltava kumppanimaiden alueellinen yhdentymisen, myös taloudellinen yhdentymisen liittymistä valmistelevien maiden ja naapuruusmaiden sekä EU:n välillä.

- (12) EIP:n rahoitustoimien olisi lisäksi oltava Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa tarkoitetun EU:n yleisen ulkoisen toiminnan periaatteiden mukaisia ja niiden olisi edistettävä demokratian ja oikeusvaltion sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kehittämistä ja lujittamista ja niiden kansainvälisten ympäristösopimusten noudattamista, joissa EU on sopimuspuolena. Kehitysmaissa⁹ EIP:n rahoitustoimilla olisi kehitettävä erityisesti seuraavia seikkoja: kestävä taloudellinen, sosiaalinen ja ympäristöpoliittinen kehitys näissä maissa, etenkin niistä kaikista heikoimmassa asemassa olevissa maissa; niiden sopusointuinen ja vähittäinen yhdentymisen maailmantalouteen; köyhyyden vastaiset toimet ja niiden tavoitteiden noudattaminen, jotka EU on hyväksynyt Yhdistyneissä Kansakunnissa ja muissa toimivaltaisissa kansainvälisissä järjestöissä. EIP:n olisi vähitellen kerättävä tarvittavat varat, jotta näihin haasteisiin voidaan vastata asianmukaisesti.
- (13) Tämän päätöksen mukaan EIP:n olisi lisättävä kehityssuuntautuneisuutta tiiviissä yhteistyössä komission kanssa ja kehityspolitiikkaa koskevaa eurooppalaista konsensusta noudattaen. Tämä olisi toteutettava konkreettisina toimenpiteinä, joilla erityisesti vahvistetaan EIP:n valmiutta arvioida hankkeiden sosiaalisia ja kehityspoliittisia näkökohtia, myös ihmisoikeuksia ja konflikteihin liittyviä riskejä, ja edistetään paikallista kuulemistä. EIP:n olisi keskitettävä toimiaan lisäksi enemmän niille aloille, joiden rahoituksesta sillä on EU:ssa vankka kokemus, sekä kunkin maan kehitystä edistävälle aloille kuten ympäristöön liittyviin infrastruktuureihin, joihin kuuluvat vesihuolto ja puhtaanapito, kestävä liikenne sekä ilmastonmuutoksen lieventäminen, etenkin uusiutuvan energian osalta. EIP:n olisi myös vähitellen ja tarpeen mukaan yhteistyössä muiden kansainvälisten rahoituslaitosten ja eurooppalaisten kahdenvälisten laitosten kanssa lisättävä terveydenhuoltoa ja koulutusta sekä ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevia toimiaan. Tämä edellyttää pehmeäehtoisten varojen saantia ja EIP:n ulkoisiin toimiin keskittyvän henkilöstön vähittäistä lisäämistä. EIP:n toimien olisi lisäksi oltava yhteiskunnan rakenteiden kehittämistä ja alakohtaisia uudistuksia koskevia EU:n tavoitteita ja painopisteitä täydentäviä. EIP:n olisi myös määriteltävä hankkeiden kehityspoliittisiin näkökohtiin ja niiden tuloksiin liittyvät suoritusindikaattorit.
- (14) EU:n ulkosuhdepolitiikan vaikuttavuuden ja johdonmukaisuuden lisäämiseksi unionilla on Lissabonin sopimuksen tultua voimaan ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja, joka on samalla ulkosuhteista vastaava komission varapuheenjohtaja. Korkean edustajan alaisuuteen perustetaan myös uusi Euroopan ulkosuhdehallinto. EU:n ulkosuhdepolitiikkaa on viime vuosina lisäksi laajennettu ja vahvistettu. Tämä koskee erityisesti liittymistä valmistelevaa strategiaa, Euroopan naapuruuspolitiikkaa sekä Keski-Aasiaa koskevaa EU:n strategiaa, Latinalaista Amerikkaa ja Kaakkois-Aasiaa koskevia uusittuja kumppanuuksia samoin

⁹ OECD:n virallisen kehitysavun saajista laatiman luettelon mukaan (luettelo ei sisällä vähiten kehittyneitä maita eikä matalan tulotason ja keskitulotason maita).

kuin EU:n strategisia kumppanuuksia Venäjän, Kiinan ja Intian kanssa. Sama koskee myös EU:n kehitysyhteistyöpolitiikkaa, joka nyt on laajennettu kattamaan kaikki kehitysmaat. Vuodesta 2007 alkaen EU:n ulkosuhteiden tukena on ollut myös uusia rahoitusvälineitä, joita ovat liittymistä valmisteleva tukiväline, jäljempänä 'IPA', eurooppalainen naapurisuuden ja kumppanuuden väline, jäljempänä 'ENPI', kehitysyhteistyön rahoitusväline, jäljempänä 'DCI', eurooppalainen demokratian ja ihmisoikeuksien edistämistä koskeva rahoitusväline, jäljempänä 'EIDHR', ja vakautusväline.

- (15) Liittymistä valmistelemissä maissa EIP:n toimien, joilla pyritään edistämään lähentymistä EU:hun, olisi tapahduttava liittymis- ja Eurooppa-kumppanuuksissa vahvistetussa kehyksessä, jossa eritellään painopisteet kussakin maassa sekä Kosovossa sellaisena kuin se on määritetty Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1244 (1999) ja jotka muodostavat kehyksen EU:n avulle. Länsi-Balkanilla EU:n poliittisen kehyksen muodostaa vakautus- ja assosiaatioprosessi, jäljempänä 'SAP-prosessi'. Se perustuu asteittain etenevään kumppanuuteen, jossa EU tarjoaa kaupallisia myönnytyksiä, talous- ja rahoitusapua sekä sopimussuhteita vakautus- ja assosiaatiosopimusten muodossa. IPA:n kautta annettava tuki liittymisen valmisteluun auttaa ehdokkaita ja mahdollisia ehdokkaita valmistautumaan EU:n jäsenyyden tuomiin velvoitteisiin ja haasteisiin. Tällä tuetaan uudistusprosesseja, myös mahdolliseen jäsenyyteen valmistautumista. Tuki keskittyy yhteiskunnan rakenteiden kehittämiseen, lainsäädännön yhdenmukaistamiseen yhteisön säännösten kanssa sekä EU:n politiikkojen noudattamisen ja välineiden käytön valmisteluun.
- (16) Naapurimaissa EIP:n toimien olisi oltava osa Euroopan naapuruuspolitiikkaa, jossa pyritään vaalimaan erityissuhteita naapurimaihin EU:n arvoihin ja yhteistyöhön tukeutuviin tiiviisiin ja rauhanomaisiin suhteisiin perustuvan vaurauden ja hyvien naapurisuhteiden alueen kehittämiseksi. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi EU ja sen kumppanit panevat toimeen yhteisesti sovittuja kahdenvälisiä toimintasuunnitelmia, jotka sisältävät periaatteet muun muassa poliittisista ja turvallisuuteen liittyvistä asioista, kauppa- ja talousasioista, ympäristönäkökohdista sekä liikenne- ja energiaverkkojen yhdentämisestä. Välimeren unioni, itäinen kumppanuus ja Mustanmeren synergia ovat monenvälisiä alueellisia aloitteita, jotka täydentävät Euroopan naapuruuspolitiikkaa, jonka tavoitteena on edistää yhteistyötä EU:n ja kunkin samojen haasteiden edessä olevan ja/tai saman maantieteellisen ympäristön jakavan naapurikumppanimaaryhmän välillä. Välimeren unioni tukee sosioekonomisen tilanteen parantamista ja solidaarisuuden ja alueellisen yhdentymisen, kestävän kehityksen ja osaamisen lisäämistä korostaen tarvetta lisätä rahoitusyhteistyötä alueellisten ja valtioiden rajat ylittävien hankkeiden tukemiseksi. Itäisen kumppanuuden tavoitteena on luoda tarvittavat olosuhteet EU:n ja itäisten kumppanimaiden poliittista yhteenliittymistä ja taloudellisen yhdentymisen syventämistä varten. Venäjän federaatiolla ja EU:lla on Euroopan naapuruuspolitiikasta erillinen laaja-alainen strateginen kumppanuus, jota toteutetaan yhteisillä alueilla (*Common Spaces*) ja etenemissuunnitelmilla (*Roadmaps*). Niitä täydentää monenvälisellä tasolla pohjoinen ulottuvuus, joka muodostaa kehyksen EU:n, Venäjän, Norjan ja Islannin väliselle yhteistyölle.
- (17) Latinalaisessa Amerikassa EIP:n toimien kehyksenä olisi oltava EU:n, Latinalaisen Amerikan ja Karibian strateginen kumppanuus. Kuten komission syyskuussa 2009 antamassa tiedonannossa "Euroopan unioni ja Latinalainen Amerika: globaalien

toimijoiden kumppanuus”¹⁰ todetaan, EU:n painopisteinä Latinalaisen Amerikan kanssa tehtävässä yhteistyössä on alueellisen yhdentymisen lisääminen sekä köyhyyden ja sosiaalisen eriarvoisuuden vähentäminen kestävän talous- ja yhteiskuntakehityksen edistämiseksi. Näihin tavoitteisiin olisi pyrittävä ottaen huomioon Latinalaisen Amerikan maiden erilaiset kehitystasot. Kahdenvälistä vuoropuhelua olisi jatkettava sekä EU:lle että Latinalaiselle Amerikalle tärkeillä aloilla, joihin kuuluvat ympäristö, ilmastonmuutos, katastrofien riskin vähentäminen, energia, tiede, tutkimus, korkeakoulutus, teknologia ja innovointi.

- (18) EIP:n olisi oltava aktiivinen Aasiassa niin dynaamisesti kasvavissa talouksissa kuin vähän vähemmän varakkaissakin maissa. Tällä monimuotoisella alueella EU on syventämässä strategisia kumppanuuksiaan Kiinan ja Intian kanssa ja uudesta kumppanuudesta ja vapaakauppasopimuksista neuvotellaan Kaakkois-Aasian maiden kanssa. Samaan aikaan kehitysyhteistyö on Aasiaa koskevissa EU:n toimintasuunnitelmissa edelleen tärkeällä sijalla; Aasian aluetta koskevalla EU:n kehittämisstrategialla pyritään poistamaan köyhyys tukemalla laaja-alaista kestävää talouskasvua, edistämällä alueen sisäiselle kaupalle ja yhdentymiselle suotuisia olosuhteita ja edellytyksiä, parantamalla hallintotapoja, lisäämällä poliittista ja yhteiskunnallista vakautta sekä tukemalla pyrkimyksiä vuosituhattavoitteiden saavuttamiseen vuonna 2015. Yhteisiin haasteisiin kuten ilmastonmuutokseen, kestäväan kehitykseen, turvallisuuteen ja vakauteen, hallintotapoihin ja ihmisoikeuksiin liittyviin kysymyksiin sekä luonnononnettomuuksien ja ihmisten aiheuttamien suurvahinkojen estämiseen ja niihin reagoimiseen laaditaan politiikkoja yhdessä.
- (19) Eurooppa-neuvosto hyväksyi kesäkuussa 2007 EU:n ja Keski-Aasian uuden kumppanuusstrategian, jossa lisätään alueellista ja kahdenvälistä vuoropuhelua sekä EU:n ja Keski-Aasian maiden välistä yhteistyötä aluetta koskevissa merkittävässä kysymyksissä, joita ovat muun muassa köyhyyden vähentäminen, kestävä kehitys ja vakaus. Strategian täytäntöönpanossa on edistytty huomattavasti ihmisoikeuksien, oikeusvaltion, hyvän hallintotavan ja demokratian, koulutuksen, talouskehityksen, kaupan ja investointien, energian ja liikenteen sekä ympäristöpolitiikan aloilla.
- (20) Etelä-Afrikassa EIP:n toimien kehyksenä olisi oltava EU:n ja Etelä-Afrikan välinen maakohtainen strategia-asiakirja. Siinä todetaan keskeisiksi aloiksi työpaikkojen luominen, valmiuksien kehittäminen palveluntarjonnassa ja sosiaalinen koheesio. EIP:n toimet Etelä-Afrikassa ovat olleet hyvin komission kehitysyhteistyöohjelmaa täydentäviä etenkin siksi, että EIP on keskittynyt yksityissektorin tukemiseen, infrastruktuurilaajennuksiin ja sosiaalitoimeen (asunnot, sähköistäminen ja kunnallistekniikka) kohdistuviin investointeihin. Etelä-Afrikan maakohtaisen strategia-asiakirjan väliarvioinnissa ehdotetaan, että ilmastonmuutosta koskevia toimia lisättäisiin vihreiden työpaikkojen luomista tukevalla toiminnalla.
- (21) Kyseessä oleville alueille annettavan EU:n kokonaistuen johdonmukaisuuden lisäämiseksi olisi etsittävä tarvittaessa mahdollisuuksia yhdistää EIP:n rahoitus ja EU:n budjettivarat esimerkiksi takauksina, riskipääomana ja korkotukina tai investointien yhteisrahoituksena IPA:n, ENPI:n, vakausvälineen, EIDHR:n ja DCI:n kautta hankevalmisteluun ja -toteutukseen myönnettävän teknisen avun ohella.

¹⁰ KOM(2009) 495.

- (22) Olisi taattava, että EIP:n ulkoiset rahoitustoimet ovat kaikilla tasoilla alkuvaiheen strategisesta suunnittelusta loppuvaiheen hankekehitykseen asti EU:n ulkosuhdepolitiikkojen ja tässä päätöksessä asetettujen korkean tason tavoitteiden mukaisia ja niitä tukevia. EU:n ulkoisten toimien johdonmukaisuuden parantamiseksi komission, Euroopan ulkosuhdehallinnon ja EIP:n välistä vuoropuhelua politiikasta ja strategiasta olisi edelleen lisättävä. Samaa tarkoitusta varten EIP:n ja komission yhteistyötä ja aikaisessa vaiheessa tapahtuvaa molemminpuolista tietojenvaihtoa olisi lisättävä toiminnallisella tasolla. On erityisen tärkeää, että EIP, komissio ja Euroopan ulkosuhdehallinto vaihtavat tarvittaessa näkemyksiään aikaisessa vaiheessa ohjelma-asiakirjoja valmisteltaessa, jotta EIP:n toimista ja komission täytäntöön panemista toimista saadaan mahdollisimman paljon yhteisvaikutusta.
- (23) Käytännön toimenpiteet, joilla yleisen valtuuden tavoitteet yhdistetään niiden täytäntöönpanoon, vahvistetaan alueellisissa toimintaohjeissa, jotka komissio laatii yhdessä EIP:n kanssa ja kuullen tarvittaessa Euroopan ulkosuhdehallintoa poliittisista näkökohdista. Toimintaohjeiden lähtökohtana olisi oltava EU:n laajempi toimintakehys kullakin alueella, ja niissä olisi otettava huomioon EU:n maakohtaiset strategiat ja pyrittävä varmistamaan, että EIP:n rahoitus täydentää EU:n vastaavaa avustuspolitiikkaa, ohjelmia ja välineitä eri alueilla. Toimintaohjeet olisi esitettävä Euroopan parlamentille ja neuvostolle, kun komissio raportoi vuosittain EIP:n ulkoisesta valtuudesta.
- (24) EIP:n olisi valmisteltava komissiota kuullen EIP:n rahoitustoimien kaavailtua määrää koskeva ohjeellinen monivuotinen ohjelma, jolla varmistetaan takuurahaston rahoittamiseen liittyvä tarkoituksenmukainen budjetoitaisuunnitelma. Komission olisi otettava tämä suunnitelma huomioon budjettivallan käyttäjälle esittämässään tavanomaisessa budjettisuunnitelmassa.
- (25) Komission olisi selvitettävä, miten kehittää ”EU:n yhteistyö- ja kehitysfoorumi”, jotta avustusten ja lainojen yhdistämiseen EU:n ulkopuolisilla alueilla käytettävät mekanismit toimisivat parhaalla mahdollisella tavalla. Sen olisi asiaa tarkastellessaan konsultoitava EIP:a sekä muita eurooppalaisia monen- ja kahdenvälisiä rahoituslaitoksia. Foorumi edistäisi edelleen keskinäiseen luottamukseen perustuvia järjestelyjä, joissa otetaan huomioon eri laitosten suhteellinen etu ja samalla EU:n toimielinten asema ja valtaoikeudet EU:n talousarvion ja EIP:n lainojen täytäntöönpanossa.
- (26) EIP:a olisi kannustettava lisäämään EU:n ulkopuolella ilman EU:n takuuta toteutettavia toimia EU:n ulkosuhdepoliittisten tavoitteiden tukemiseksi etenkin liittymistä valmistelemissä maissa ja naapurusmaissa sekä investointiluokkaan kuuluvissa maissa muilla alueilla, samoin kuin alhaisemman luokituksen saaneissa maissa silloin kun EIP:lla on riittävät takaukset kolmansilta osapuolilta. EIP:n olisi komissiota kuullen sovittava periaatteet, jota noudatetaan tehtäessä päätöksiä siitä, toteutetaanko hankkeet EU:n takuun piirin kuuluvalla valtuudella vai EIP:n omalla riskillä myönnettävällä rahoituksella. Poliitikassa olisi erityisesti otettava huomioon kyseisten maiden ja hankkeiden luottokelpoisuus.
- (27) EIP:n olisi laajennettava uusien ja innovatiivisten rahoitusvälineiden kirjoa muun muassa keskittymällä enemmän takausvälineiden kehittämiseen. Lisäksi EIP:a olisi kannustettava myöntämään lainoja paikallisvaluutoissa ja laskemaan liikkeeseen joukkovelkakirjalainoja paikallisilla markkinoilla edellyttäen, että kumppanimaat

toteuttavat tarvittavat rakenneuudistukset, etenkin rahoitusosalalla, ja muut EIP:n toimintaa helpottavat toimenpiteet.

- (28) Sen varmistamiseksi, että pankki noudattaa valtuuteen kaikilla alueilla ja osa-alueilla liitettyjä vaatimuksia, EIP:n ulkoiseen toimintaan on osoitettava riittävästi henkilöstöä ja varoja. Tähän vaatimukseen sisältyy erityisesti riittävä kapasiteetti EU:n kehitysyhteistyötavoitteiden tukemiseen, EIP:n toimien ympäristö-, yhteiskunta- ja kehityspoliittisten näkökohtien ennakoarvioinnin lisäämiseen ja tehokkaaseen hankevalvontaan täytäntöönpanon aikana.
- (29) Tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvien, EU:n ulkopuolella toteutettavien rahoitustoimien osalta EIP:n olisi edelleen pyrittävä lisäämään koordinoitua ja yhteistyötä kansainvälisten rahoituslaitosten ja tarvittaessa eurooppalaisten kahdenvälisen laitosten kanssa, mukaan lukien soveltuvin osin yhteistyö alakohtaisten ehtojen osalta ja keskinäinen luottamus menettelyihin, yhteisrahoituksen käyttö ja osallistuminen maailmanlaajuisiin hankkeisiin, esimerkiksi tuen koordinoitua ja tuloksellisuutta edistäviin hankkeisiin. Edellä tarkoitettujen toimien on perustuttava EIP:n ja muiden laitosten väliseen vastavuoroisuuteen, ja ne edellyttävät EIP:n ja muiden rahoituslaitosten vastaavansuuruisten panosten tehokasta täytäntöönpanoa. EIP:n rahoituksen täytäntöönpanoa itäisissä naapuruus- ja kumppanimaissa, Keski-Aasiassa ja Turkissa koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan erikseen komission, EIP:n ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin välisissä kolmikantaisissa yhteistyöpöytäkirjoissa.
- (30) EIP:n raportointia ja tietojen välitystä komissiolle olisi lisättävä, jotta komissio voi paremmin laatia Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuotuisen kertomuksensa tämän päätöksen mukaisesti toteutetuista EIP:n rahoitustoimista. Kertomuksessa olisi erityisesti arvioitava sitä, ovatko EIP:n rahoitustoimet toimintaohjeet huomioon ottaen tämän päätöksen mukaisia, ja siinä olisi oltava EU:n politiikkojen mukaista lisäarvoa koskevat osiot sekä komission, muiden kansainvälisten rahoituslaitosten ja kahdenvälisen avunantajien välistä yhteistyötä, myös yhteisrahoitusta, koskevat osiot. Kertomuksessa olisi tarvittaessa viitattava olosuhteiden merkittäviin muutoksiin, joiden mukaan valtuuden mukautukset ennen sen voimassaolon päättymistä olisivat perusteltuja.
- (31) EIP:n rahoitustoimia olisi edelleen hallinnoitava EIP:n omia sääntöjä ja menettelyjä noudattaen, mukaan lukien soveltuvat valvontatoimenpiteet ja toimenpiteet veronkierron välttämiseksi, sekä tilintarkastustuomioistuimen ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sääntöjä ja menettelyjä noudattaen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla
EU:n takuu

1. Euroopan unioni myöntää Euroopan investointipankille (EIP) EU:n talousarviotakuun toimille, jotka toteutetaan EU:n ulkopuolella, jäljempänä 'EU:n takuu'. EU:n takuu myönnetään yleisenä takuuna, joka kattaa saamatta jääneet mutta EIP:lle kuuluvat maksut, jotka liittyvät 2 kohdan mukaisesti rahoituskelpoisiin EIP:n investointihankkeisiin myönnettyihin lainoihin ja lainatakauksiin.

2. EU:n takuun piiriin kuuluvat EU:n ulkosuhdepoliittisten tavoitteiden tukemiseksi EIP:n omia sääntöjä ja menettelyjä noudattaen myönnettyt EIP:n lainat ja lainatakaukset investointihankkeille, jotka toteutetaan tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvissa maissa, kun EIP:n rahoitus on myönnetty sellaisen allekirjoitetun sopimuksen perusteella, jonka voimassaolo ei ole päättynyt ja jota ei ole peruutettu, jäljempänä 'EIP:n rahoitustoimet'.

3. EU:n takuun enimmäismäärä on 65 prosenttia EIP:n rahoitustoimien puitteissa maksettujen lainojen ja myönnettyjen takausten kokonaismäärästä, josta on vähennetty takaisin maksetut määrät ja johon on lisätty kaikki lainoihin ja takauksiin liittyvät määrät.

4. EU:n takuulla katetaan EIP:n 1 päivänä helmikuuta 2007 alkavana ja 31 päivänä joulukuuta 2013 päättyvänä ajanjaksona allekirjoittamat rahoitustoimet. Yhteisön takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille yhteisön ulkopuolella toteutettuihin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta 19 päivänä joulukuuta 2006 tehdyn neuvoston päätöksen 2006/1016/EY¹¹, Keski-Aasian maiden kelpoisuudesta saada rahoitusta yhteisön takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille yhteisön ulkopuolella toteutettuihin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta tehdyn päätöksen 2006/1016/EY nojalla 4 päivänä marraskuuta 2008 tehdyn neuvoston päätöksen 2008/847/EY¹² ja päätöksen N:o 633/2009/EY mukaisesti allekirjoitetut EIP:n rahoitustoimet kuuluvat edelleen tämän päätöksen mukaisen EU:n takuun piiriin.

5. Jos Euroopan parlamentti ja neuvosto eivät ole 4 kohdassa tarkoitettuna ajanjakson päättyessä hyväksyneet komission 13 artiklan mukaisesti esittämän ehdotuksen perusteella päätöstä uuden EU:n takuun myöntämisestä EIP:lle sen EU:n ulkopuolella toteuttamiin rahoitustoimiin, tätä ajanjaksoa jatketaan automaattisesti kuudella kuukaudella.

2 artikla

Valtuuden enimmäismäärät

1. EIP:n rahoitustoimien enimmäismäärä, joka voidaan kattaa EU:n takuulla koko ajan vuodesta 2007 vuoteen 2013 ja josta on vähennetty peruutetut määrät, saa olla enintään 27 800 000 000 euroa, ja määrä jakautuu seuraavasti kahteen osaan:

- a) 25 800 000 000 euron suuruinen yleinen valtuus
- b) 2 000 000 000 euron suuruinen ilmastonmuutosvaltuus.

2. Yleinen valtuus jaetaan liitteessä I vahvistetulla tavalla sitoviin alueellisiin enimmäismääriin ja ohjeellisiin alaotsakkeen enimmäismääriin. EIP:n on alueittaisten enimmäismäärien rajoissa asteittain varmistettava, että määrät jakautuvat tasaisesti yleisen valtuuden piiriin kuuluvien alueiden eri maille.

3. Yleisen valtuuden piiriin kuuluvilla EIP:n rahoitustoimilla on pyrittävä tämän päätöksen 3 artiklassa vahvistettuihin tavoitteisiin.

¹¹ EUVL L 414, 30.12.2006, s. 95.

¹² EUVL L 301, 12.11.2008, s. 13.

4. Ilmastonmuutosvaltuus kattaa EIP:n rahoitustoimet kaikissa tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvissa maissa, kun näillä EIP:n rahoitustoimilla pyritään ilmastonmuutoksen torjumista koskevaan EU:n keskeiseen poliittiseen tavoitteeseen tukemalla hankkeita, jotka tähtäävät ilmastonmuutoksen lieventämiseen ja siihen sopeutumiseen ja myötävaikuttavat ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) yleistavoitteeseen erityisesti siten, että niillä vältetään tai pienennetään kasvihuonekaasupäästöjä uusiutuvan energian, energiatehokkuuden ja kestävä liikenteen aloilla, tai siten, että ilmastonmuutoksesta aiheutuvat negatiiviset vaikutukset haavoittuville maille, aloille ja yhteisöille on niiden avulla helpompi kestää. Ilmastonmuutosvaltuus pannaan täytäntöön tiiviissä yhteistyössä komission kanssa, ja silloin, kun se on asianmukaista, EIP:n rahoitus yhdistetään mahdollisuuksien mukaan EU:n talousarviovaroihin.

5. EIP:n on ilmastonmuutosvaltuuden osalta kuitenkin pyrittävä varmistamaan, että allekirjoitetut rahoitustoimet jakautuvat 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun ajanjakson päättyessä tasaisesti kaikille tämän päätöksen liitteeseen II kuuluville alueille. EIP:n on erityisesti varmistettava, että liitteessä II olevassa A kohdassa tarkoitettu alue saa kyseisen valtuuden osana jaettavasta määrästä enintään 40 prosenttia, B kohdassa tarkoitettu alue enintään 50 prosenttia, C kohdassa tarkoitettu alue enintään 30 prosenttia ja D kohdassa tarkoitettu alue enintään 10 prosenttia.

3 artikla

Valtuuden yleiset tavoitteet

1. EU:n takuu myönnetään EIP:n rahoitustoimille, joilla tuetaan seuraavia yleistavoitteita:

- a) ilmastonmuutoksen lieventäminen ja siihen sopeutuminen sellaisena, kuin ne määritellään 2 artiklan 4 kohdassa;
- b) sosiaalisen ja taloudellisen infrastruktuurin kehittäminen, liikenne, energia, ympäristöön liittyvät infrastruktuurit sekä tieto- ja viestintätekniikka mukaan luettuina.
- c) paikallisen yksityissektorin kehittäminen, erityisesti pk-yritysten tukeminen.

2. Edellä 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvilla aloilla EIP:n rahoitustoimien taustalla olevana tavoitteena on oltava kumppanimaiden alueellinen yhdentyminen, myös taloudellinen yhdentyminen liittymistä valmistelevien maiden ja naapuruusmaiden sekä EU:n välillä.

3. EIP:n on asteittain lisättävä toimintaansa terveydenhuollon ja koulutuksen kaltaisilla sosiaalisilla aloilla.

4 artikla

Maat, joita takuu koskee

1. Liitteessä II on luettelo maista, jotka on kelpuutettu tai voidaan kelpuuttaa saamaan EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta.

2. Kun on kyse liitteessä II luetelluista ja tähdellä '*' merkityistä maista sekä maista, joita ei ole lueteltu liitteessä II, maan kelpoisuudesta saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa

EIP:n rahoitusta päättävät Euroopan parlamentti ja neuvosto tapauskohtaisesti tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen.

3. EU:n takuu koskee ainoastaan EIP:n rahoitustoimia, jotka toteutetaan rahoituskelpoisissa maissa, jotka ovat tehneet EIP:n kanssa puitesopimuksen tällaisiin toimiin sovellettavista oikeudellisista ehdoista.

4. Siinä tapauksessa, että jonkin maan poliittinen tai taloudellinen tilanne aiheuttaa vakavaa huolta, Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat päättää tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen, ettei uutta EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta myönnetä kyseisessä maassa.

5. EU:n takuu ei kata tietyssä maassa toteutettavia EIP:n rahoitustoimia, kun tällaisia toimia koskeva sopimus on allekirjoitettu sen jälkeen, kun kyseinen maa on liittynyt Euroopan unioniin.

5 artikla

EIP:n toimien suhde EU:n politiikkoihin

1. Komissio laatii yhdessä EIP:n kanssa aluekohtaiset toimintaohjeet tämän päätöksen mukaista EIP:n rahoitusta varten. Näitä ohjeita laatiessaan komissio ja EIP kuulevat tarpeen mukaan Euroopan ulkosuhdehallintoa poliittisista kysymyksistä. Toimintaohjeiden tarkoituksena on varmistaa, että EIP:n rahoituksella tuetaan EU:n politiikkoja, ja niiden lähtökohdaksi otetaan tarvittaessa laajempi komission tai Euroopan ulkosuhdehallinnon vahvistama EU:n aluepoliittinen kehys. Toimintaohjeilla on erityisesti varmistettava, että EIP:n rahoitus täydentää EU:n vastaavia avustuspolitiikkoja, -ohjelmia ja -välineitä eri alueilla Euroopan parlamentin päätöslauselmat sekä neuvoston päätökset ja päätelmät huomioon ottaen. Komissio antaa vahvistetut ohjeet tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle. EIP:n on määriteltävä vastaavat rahoitusstrategiat toimintaohjeissa asetetuissa puitteissa ja varmistettava niiden täytäntöönpano.

2. EIP:n rahoitustoimien ja EU:n ulkosuhdepoliittisten tavoitteiden välistä johdonmukaisuutta seurataan 10 artiklan mukaisesti.

3. EU:n takuu ei kata EIP:n rahoitustoimea, jos komissio antaa tällaisesta toimesta kielteisen lausunnon EIP:n perussäännön 19 artiklassa säädettyssä menettelyssä.

6 artikla

EIP:n arvio hankkeiden kehityspoliittisista näkökohdista

1. EIP:n on tarkistettava huolellisesti EU:n takuun kattamien hankkeiden kehitysnäkökohdat. EIP:n omissa säännöissä ja menettelyissä on oltava tarvittavat määräykset arvioinneista, jotka koskevat hankkeiden sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia sekä ihmisoikeuksiin liittyviä näkökohtia sen varmistamiseksi, että tämän päätöksen mukaisesti tuetaan ainoastaan taloudellisesti, rahoituksellisesti, ympäristöpoliittisesti ja sosiaalisesti kestäviä hankkeita.

Arvioinnissa on tarpeen mukaan selvitettävä, miten EIP:n rahoitusta saavien tahojen valmiuksia voidaan teknisellä avulla vahvistaa hankkeen eri vaiheissa.

2. Kehitysnäkökohtia koskevan ennakoarvioinnin lisäksi EIP:n olisi hankkeiden täytäntöönpanon aikana lisättävä muun muassa hankkeen kehitysvaikutuksiin kohdistuvaa seurantaa.

7 artikla

Yhteistyö komission ja Euroopan ulkosuhdehallinnon kanssa

1. EIP:n ulkoisten toimien johdonmukaisuutta EU:n ulkosuhdepoliittisten tavoitteiden kanssa on vahvistettava, jotta saadaan parhaat mahdolliset synergiaedut EIP:n rahoituksen ja EU:n talousarviovarojen välillä, erityisesti laatimalla 5 artiklassa tarkoitetut toimintaohjeet sekä käymällä säännöllistä ja järjestelmällistä vuoropuhelua ja järjestämällä varhaisessa vaiheessa tietojenvaihtoa seuraavista seikoista:

a) komission ja/tai tapauksen mukaan Euroopan ulkosuhdehallinnon laatimat strategiset asiakirjat, kuten maa- ja aluekohtaiset strategia-asiakirjat, ohjeelliset ohjelmat, toimintasuunnitelmat ja liittymistä valmistelevat asiakirjat;

b) EIP:n strategiset suunnitteluasiakirjat ja hankekokonaisuuden valmistelu;

c) muut poliittiset ja toiminnalliset näkökohdat.

2. Yhteistyö eriytetään aluekohtaisesti siten, että EIP:n asema ja EU:n politiikat kullakin alueella otetaan huomioon.

8 artikla

Yhteistyö muiden kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa

1. EIP:n rahoitustoimet toteutetaan tilanteen mukaan entistä suuremmissa määrin yhteistyössä EIP:n ja muiden kansainvälisten rahoituslaitosten tai eurooppalaisten kahdenvälisten laitosten kanssa mahdollisimman suuren synergian, yhteistyön ja tuloksellisuuden aikaansaamiseksi ja jotta riskien kohtuullinen jakautuminen sekä hankkeita ja aloja koskevien ehtojen johdonmukaisuus voidaan varmistaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua yhteistyötä helpotetaan koordinoinnilla, joka toteutetaan tilanteen mukaan erityisesti komission, EIP:n ja eri alueilla toimivien tärkeimpien kansainvälisten rahoituslaitosten ja eurooppalaisten kahdenvälisten laitosten välisin yhteistyöpöytäkirjoin tai muissa EU:n alueellisissa yhteistyökehyksissä.

9 artikla

EU:n takuun kattavuus ja ehdot

1. EU:n takuulla katetaan kaikki saamatta jääneet mutta EIP:lle kuuluvat maksut, jäljempänä 'kokonaistakuu', sellaisten EIP:n rahoitustoimien osalta, joista on tehty sopimus valtion kanssa tai joilla on valtion takaus, sekä muiden sellaisten EIP:n rahoitustoimien osalta, joista on tehty sopimus alueellisten tai paikallisviranomaisien taikka julkisessa omistuksessa tai määräysvallassa olevien yritysten tai elinten kanssa, jos tällaisista muista EIP:n rahoitustoimista on tehty asianmukaiset, kyseisen maan luottoriskitilanteen huomioon ottavat EIP:n luottoriskianalyysit.

2. Edellä 1 kohdan soveltamiseksi Länsirantaa ja Gazaa edustaa palestiinalaishallinto ja Kosovoa sellaisena kuin se on määritetty Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1244 (1999) edustaa Yhdistyneiden Kansakuntien väliaikainen hallinto Kosovossa tai tämän päätöksen 5 artiklassa tarkoitetuissa ohjeissa nimetty hallinto.

3. Muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen EIP:n rahoitustoimien osalta EU:n takuulla katetaan kaikki saamatta jääneet mutta EIP:lle kuuluvat maksut, jotka ovat jääneet maksamatta jonkin seuraavassa esitetyn riskin toteutumisen vuoksi, jäljempänä 'poliittisen riskin takuu':

a) valuutansiirtojen estyminen;

b) pakkolunastus;

c) sota tai kansalaislevottomuudet;

d) oikeussuojan epääminen sopimusrikkomustapauksissa.

4. EIP laatii komissiota kuullen selkeät ja läpinäkyvät periaatteet, joita noudatetaan tehtäessä päätöksiä rahoituslähteestä tapauksissa, joissa toimea voidaan rahoittaa joko EU:n takuun piirissä tai EIP:n omalla riskillä.

10 artikla

Vuotuinen raportointi ja kirjanpito

1. Komissio antaa vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän päätöksen nojalla toteutetuista EIP:n rahoitustoimista. Kertomuksen on sisällettävä arvio EIP:n rahoitustoimista hanke-, ala-, maa- ja aluekohtaisesti sekä siitä, miten EIP:n rahoitustoimilla on tuettu EU:n ulkosuhdepoliittisten ja strategisten tavoitteiden saavuttamista. Kertomuksessa on arvioitava erityisesti sitä, ovatko EIP:n rahoitustoimet 5 artiklassa tarkoitettujen toimintaohjeiden huomioon ottaen tämän päätöksen mukaisia, ja siinä on oltava osiot, joissa käsitellään lisäarvoa EU:n poliittisten tavoitteiden saavuttamisen kannalta sekä yhteistyötä komission ja muiden kansainvälisten rahoituslaitosten ja kahdenvälisten laitosten kanssa, mukaan lukien yhteisrahoitus.

2. Edellä 1 kohdan soveltamiseksi EIP toimittaa komissiolle vuosittaiset kertomukset tämän päätöksen mukaisesti toteutetuista EIP:n rahoitustoimista hanke-, ala-, maa- ja aluekohtaisesti sekä EU:n ulkosuhdepoliittisten ja strategisten tavoitteiden saavuttamisesta, mukaan lukien yhteistyö komission, muiden kansainvälisten rahoituslaitosten ja kahdenvälisten laitosten kanssa.

3. EIP toimittaa komissiolle tilasto-, rahoitus- ja kirjanpitotietoja jokaisesta rahoitustoimestaan siinä määrin kuin on tarpeen, jotta komissio voi täyttää raportointivelvoitteen ja vastata Euroopan tilintarkastustuomioistuimen selvityspyyntöihin, sekä tilintarkastustodistukset laina- ja takauskannastaan.

4. Komission kirjanpitoa ja kokonaistakuun soveltamisalaan kuuluvia riskejä koskevaa raportointia varten EIP toimittaa komissiolle riskianalyysit ja luokitustiedot sellaisista rahoitustoimistaan, joissa lainanottajana tai takauksen saajana on muu kuin valtio.

5. EIP toimittaa 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen tietojen omalla kustannuksellaan.

11 artikla

Komission suorittamien maksujen takaisinperintä

1. Kun komissio suorittaa EU:n takuun nojalla maksun, EIP toimittaa suoritettujen maksujen osalta saatavien perinnän komission nimissä ja lukuun.
2. EIP ja komissio tekevät saatavien perintää koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyistä sopimuksen viimeistään sinä päivänä, jona 12 artiklassa tarkoitettu sopimus tehdään.

12 artikla

Takuusopimus

EIP ja komissio tekevät takuusopimuksen, jossa määrätään EU:n takuuta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyistä.

13 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio esittää tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen EU:n takuun vahvistamisesta uudessa rahoituskehyksessä.

14 artikla

Loppukertomus

Komissio laatii loppukertomuksen tämän päätöksen soveltamisesta viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2014.

15 artikla

Kumoaminen

Kumotaan päätös N:o 633/2009/EY.

16 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

YLEISEN VALTUUDEN ALUEELLISET ENIMMÄISMÄÄRÄT

A. Liittymistä valmistelevat maat: 8 700 000 000 euroa

B. Naapuruus- ja kumppanuusmaat: 12 400 000 000 euroa,

joka jaetaan seuraavien ohjeellisten alaotsakkeen enimmäismäärien mukaisesti:

i) Välimeren maat: 8 700 000 000 euroa,

ii) Itä-Eurooppa, Etelä-Kaukasia ja Venäjä: 3 700 000 000 euroa

C. Aasia ja Latinalainen Amerikka: 3 800 000 000 euroa,

joka jaetaan seuraavien ohjeellisten alaotsakkeen enimmäismäärien mukaisesti:

i) Latinalainen Amerikka: 2 800 000 000 euroa,

ii) Aasia (mukaan lukien Keski-Aasia): 1 000 000 000 euroa

D. Etelä-Afrikan tasavalta: 900 000 000 euroa

EIP:n hallintoelimet voivat tehdä päätöksen, jonka perusteella yleisen valtuuden alueellisista enimmäismääristä jaetaan enintään 10 prosenttia uudelleen alaotsakkeen ohjeellisten enimmäismäärien välillä.

LIITE II

RAHOITUSKELPOISET TAI MAHDOLLISESTI RAHOITUSKELPOISET ALUEET JA MAAT

A. Liittymistä valmistelevat maat

1. Ehdokasmaat

Kroatia, Turkki ja entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia.

2. Mahdolliset ehdokasmaat

Albania, Bosnia ja Hertsegovina, Montenegro, Serbia ja Kosovo sellaisena kuin ne on määritetty Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1244 (1999) sekä Islanti.

B. Naapuruus- ja kumppanuusmaat

1. Välimeren maat

Algeria, Egypti, Länsiranta ja Gaza, Israel, Jordania, Libanon, Libya, Marokko, Syyria ja Tunisia.

2. Itä-Eurooppa, Etelä-Kaukasia ja Venäjä

Itä-Eurooppa: Moldovan tasavalta, Ukraina ja Valko-Venäjä.

Etelä-Kaukasia: Armenia, Azerbaidžan ja Georgia.

Venäjä.

C. Aasia ja Latinalainen Amerikka

1. Latinalainen Amerikka

Argentiina, Bolivia, Brasilia, Chile, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Kolumbia, Kuuba (*), Meksiko, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay ja Venezuela.

2. Aasia

Aasia (mukaan lukien Keski-Aasia): Afganistan (*), Bangladesh, Bhutan (*), Brunei, Etelä-Korea, Filippiinit, Intia, Indonesia, Irak, Jemen, Kambodža, Kiina (Hongkongin ja Macaon erityishallintoalueet mukaan luettuina), Laos, Malesia, Malediivit, Mongolia, Nepal, Pakistan, Singapore, Sri Lanka, Taiwan (*), Thaimaa ja Vietnam.

Keski-Aasia: Kazakstan, Kirgisia, Tadžikistan, Turkmenistan ja Uzbekistan.

D. Etelä-Afrikka: Etelä-Afrikan tasavalta.

SÄÄDÖKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. EHDOTUKSEN NIMI:

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi EU:n takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille Euroopan unionin ulkopuolella toteutettaviin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja takauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta

2. LUOKITTELU TOIMINTOPERUSTEISESSA JOHTAMIS- JA BUDJETOINTIJÄRJESTELMÄSSÄ

Toimintalohko(t) sekä toiminto/toiminnot:

Toimintalohko: Talous- ja rahoitusasiat.

Budjetointi: Rahoitustoiminnot ja -välineet.

3. BUDJETTIKOHTA/-KOHDAT

3.1. Budjettikohdat (toimintamäärärahat sekä niihin liittyvät teknisen ja hallinnollisen avun määrärahat (entiset BA-budjettikohdat)) ja budjettinimikkeet:

01 04 01 06 - Euroopan unionin takaus Euroopan investointipankin unionin ulkopuolisille maille myöntämille lainoille

01 04 01 14 – Takuurahaston rahoittaminen

3.2. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

EIP voi sopia lainat ja lainatakaukset, joille EU:n takuu voidaan myöntää, jäljempänä 'EIP:n rahoitustoimet', ajanjaksolle 2007–2013. Kuuden kuukauden jatkoaika on mahdollinen, jos Euroopan parlamentti ja neuvosto eivät ole hyväksyneet päätöstä EIP:lle sen EU:n ulkopuolella rahoitettavia toimia varten myönnettävästä uudesta EU:n takuusta vuoden 2013 loppuun mennessä. Toimen ja sen rahoitusvaikutusten kokonaiskesto määräytyy kuitenkin sovittujen EIP:n rahoitustoimien juoksuajan mukaan. Komission ja EIP:n välillä allekirjoitetun takuusopimuksen mukaan allekirjoitettujen toimien maksut on suoritettava valtuuden päättymistä seuraavien seitsemän vuoden kuluessa.

3.3. Budjettitiedot

Budjetti-kohta	Menolaji	Uusi	EFTA osallistuu	Ehdokasmaat osallistuvat	Rahoitus-kehyksen otsake
----------------	----------	------	-----------------	--------------------------	--------------------------

01 04 01 06	JM ¹³	EI	EI	EI	4
01 04 01 14	JM ¹⁴	EI	EI	EI	4

¹³ Jaksotetut määrärahat.

¹⁴ Jaksotetut määrärahat.

4. YHTEENVETO RESURSSEISTA

4.1. Taloudelliset resurssit

4.1.1. Yhteenveto maksusitoumusmäärärahoista (MSM) ja maksumäärärahoista (MM)

- 01 04 01 06 - Euroopan unionin takaus Euroopan investointipankin unionin ulkopuolisille maille myöntämille lainoille

EIP:n kolmansille maille myöntämiä lainoja varten myönnettävää talousarviotakuuta vastaava summa ("p.m.") otetaan käyttöön ainoastaan, jos takuun maksua todella vaaditaan, eikä takuurahasto riitä kattamaan sitä.

- 01 04 01 14 – Takuurahaston rahoittaminen

Ulkosuhteisiin liittyvien hankkeiden takuurahastoa on rahoitettava takuurahastoasetuksen¹⁵ mukaisesti. Kyseisen asetuksen mukaan lainoja rahoitetaan vuoden lopussa maksamatta olevan määrän mukaan. Rahoitettava määrä lasketaan vuoden "n" alussa tavoitesumman (9 prosenttia maksamatta olevasta määrästä) ja rahaston vuoden "n-1" lopun nettovarojen erotuksena. Rahoitettava määrä otetaan vuonna "n" vuoden "n+1" alustavaan talousarvioon ja maksetaan tosiasiallisesti yhtenä suorituksena vuoden "n+1" alussa budjettikohdasta 01 04 01 12.

Jäljempänä olevassa taulukossa on arvio takuurahaston rahoitukseen tarvittavista varoista vuosina 2007–2013. Vuosia 2007–2010 koskevat tiedot osoittavat rahoitustoimien tosiasiallisen toteutuksen. Laskelmat perustuvat vuosiksi 2007–2013 ehdotettuun 27,8 miljardin suuruiseen EIP:n lainanantovaltuuteen, josta 2 miljardia euroa kuuluu valinnaiseen valtuuteen.

On syytä panna merkille, että takuurahasto kattaa myös makrotaloudellisen rahoitusavun ja Euratomin lainat, jotka eivät kuulu tämän päätösehdotuksen soveltamisalaan. Sen vuoksi rahoitustarpeissa otetaan huomioon jo allekirjoitetut toimet ja näiden lainanantotoimien osana mahdollisesti toteutettavat uudet toimet.

- Arvio takuurahaston rahoitustarpeista vuosina 2012–2013 perustuu EIP:n arvioon allekirjoitettavien sopimusten ja maksujen määrästä. On syytä ottaa huomioon, että nämä vuotuiset tiedot vaihtelevat sen mukaan, miten sopimuksia tosiasiallisesti allekirjoitetaan ja lainoja nostetaan ja maksetaan takaisin. Arvioissa otetaan huomioon 2 miljardin euron suuruinen "valinnaisen valtuuden" vaikutus takuurahaston rahoitukseen. Kun perusteena on 9 prosentin rahoitusaste, 2 miljardin euron määrärahan vaikutus rahaston rahoitukseen on enintään 180 miljoonaa euroa vuosina 2012–2020 olettaen, että vastaavat lainat nostetaan kokonaan.

Otsakkeen 4 rahoitussuunnitelmaan on kirjattu 1,4 miljardia euroa siten, että vuosittain on käytettävissä 200 miljoonaa euroa. Rahoitustarpeiden enimmäismääränä on edelleen suunniteltu 1,4 miljardin euron kokonaisbudjetti. Alun perin suunniteltu vuotuinen 200 miljoonan euron määrä saatetaan ylittää vuosina

¹⁵ Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 480/2009 (EUVL L 145, 10.6.2009, s. 10).

2012 ja 2013, kun otetaan huomioon maksettujen määrien kehitys sekä mahdollinen kielteinen kehitys, kuten takaisinmaksujen laiminlyönnit¹⁶ tai varojen epäsuotuisa kehitys¹⁷, jotta voidaan sopeutua äärimmäisiinkin tilanteisiin (ks. jäljempänä olevassa taulukossa ”rahoitustarpeiden enimmäismäärät”).

Seuraavassa taulukossa esitetään arviot takuurahaston rahoitustarpeista ”tavanomaisessa” ja poikkeuksellisessa rahoitusjärjestelmässä (toteutuneet luvut vuosilta 2007–2011):

Miljoonaa euroa	2007	2008	2009 (**)	2010	2011	2012	2013	Yht.
<i>Budjettitulot</i>	260,9 ***	125,7	0	0	0	0	0	386,6
Rahoitustarpeet tavanomaisessa rahoitusjärjestelmässä	0	0	92,5	93,8	138,9	326	271	922,2
Takuurahaston varojen markkina-arvon mahdolliset muutokset (*)	0	0	0	0	0	57	68	125
Takausten mahdollisten maksuunpanojen mahdolliset vaikutukset	0	0	0	0	0	100	100	200
Rahoitustarpeiden enimmäismäärä (**)	0	0	92,5	93,8	138,9	483	439	1247,2

* Nämä numerotiedot on arvioitu takuurahaston kokonaismäärän perusteella.

** Vuonna 2009 lisäksi 0,5 miljoonaa euroa, joka nostettiin takuurahastosta väliarvioinnin yhteydessä suoritettavaan ulkoiseen arviointiin.

*** Takuurahaston ylijäämän palautus. Vuonna 2007 kertynyt 260,94 miljoonan euron suuruinen ylijäämä liittyy Euroopan unionin laajentumiseen.

Jäljempänä olevassa taulukossa on arvio rahaston rahoitustarpeista tavanomaisessa rahoitusjärjestelmässä vuosina 2011–2013, kun rahoitusasteen tavoitteena on 9 prosenttia. Edellisestä taulukosta poiketen siinä ei oteta huomioon rahoituksen enimmäistarpeita eikä poikkeuksellisia tarpeita kuten vuoden aikana tapahtuneita laiminlyönnejä tai rahaston varojen arvon muuttumista. Jos nämä tekijät otetaan huomioon, ne kuvaavat pahinta mahdollista tilannetta EU:n talousarviolle aiheutuneiden riskien suhteen.

¹⁶ Takuiden maksamisesta merkittävien laiminlyöntien vuoksi syntyy 100 miljoonan euron vuotuiset kustannukset (ks. ”tasausjärjestelmä” takuurahastoasetuksessa).

¹⁷ Arvioitaessa takuurahaston varojen arvossa mahdollisesti tapahtuneiden muutosten vaikutuksia rahoitusjärjestelmään on tehty seuraavat oletukset:
– sijoitusten kesto 3,3 vuotta
– yhden prosentin nousu korkotasossa vuosittain
– arvioidun ’tavanomaisen rahoitusjärjestelmän’ mukainen takuurahaston varojen kehitys.
Siirtymäkauden vuoksi vaikutuksia ei koidu vuosille 2007 ja 2008.

milj. euroa

Menolaji	Kohdan nro		2011	2012	2013	Yht.
----------	------------	--	------	------	------	------

Toimintamenot¹⁸

Maksusitoumusmäärärahat (MSM)	8.1.	a	138,9	326,0	271,0	
Maksumäärärahat (MM)		b	138,9	326,0	271,0	

Viitemäärään sisältyvät hallintomenot¹⁹

Tekninen ja hallinnollinen apu (EI-JM)	8.2.4.	c				
--	--------	---	--	--	--	--

VIITEMÄÄRÄ YHTEENSÄ

Maksusitoumusmäärärahat		a+c	138,9	326,0	271,0	
Maksumäärärahat		b+c	138,9	326,0	271,0	

Hallintomenot, jotka eivät sisälly viitemäärään²⁰

Henkilöstömenot ja niihin liittyvät menot (EI-JM)	8.2.5.	d	0,9	0,9	0,9	
Hallintomenot lukuun ottamatta henkilöstömenoja ja niihin liittyviä menoja (EJM)	8.2.6.	e	0,9	0,9	0,9	

Toimenpiteen alustavat rahoituskustannukset yhteensä

MSM YHTEENSÄ henkilöstökustannukset mukaan luettuina		a+c +d +e	139,8	326,9	271,9	
MM YHTEENSÄ henkilöstökustannukset mukaan luettuina		b+c +d +e	139,8	326,9	271,9	

Tiedot yhteisrahoituksesta

Yhteisrahoitusta ei ole.

4.1.2. Yhteensopivuus rahoitussuunnitelman kanssa

Ehdotus on nykyisen rahoitussuunnitelman mukainen.

4.1.3. Vaikutukset tuloihin

Ehdotuksella on seuraavat vaikutukset tuloihin:

¹⁸ Menot, jotka eivät kuulu kyseisen osaston xx lukuun xx 01.

¹⁹ Menot, jotka otetaan osaston xx momentille xx 01 04.

²⁰ Menot, jotka otetaan lukuun xx 01 muille momenteille kuin xx 01 04 tai xx 01 05.

Jos takuurahasto ylittää tavoitesumman, ylijäämä palautetaan yleiseen talousarvioon.

4.2. Henkilöresurssit kokoaikaiseksi muutettuna (sisältää virkamiehet sekä väliaikaisen ja ulkopuolisen henkilöstön) – katso erittely kohdassa 8.2.1

Vuositarve	2010	2011	2012	2013
Henkilöstön määrä yhteensä	7	7	7	7

5. OMINAISPIIRTEET JA TAVOITTEET

5.1. Tarve, johon ehdotuksella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä

Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 633/2009 mukaan EU:n takuu kattaa EIP:n rahoitustoimet, jotka allekirjoitetaan 1 päivän helmikuuta 2007 ja 31 päivänä lokakuuta 2011 välisenä aikana. Sen vuoksi on tarpeen tehdä ehdotus uudesta päätöksestä, jos EU haluaa jatkaa EIP:n rahoitustoimille EU:n poliittisten tavoitteiden tukemiseksi myönnettävää takuuta 31 päivään joulukuuta 2013 asti.

5.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo, ehdotuksen johdonmukaisuus muiden rahoitusvälineiden kanssa sekä mahdolliset synergiaedut

EIP:n rahoitustoimet ovat EU:n ulkopuolella erittäin näkyvä ja tehokas väline EU:n ulkosuhdetoimien tukemisessa. EIP:n toimista kyseisissä maissa koituiin keskeisiin hyötyihin sisältyy asiantuntemuksen siirtäminen hankkeiden toteuttajille ja EU:n ympäristö- ja hankintastandardien soveltaminen rahoitettavissa hankkeissa. Näiden etujen lisäksi EIP siirtää EU:n takuusta koituvat rahoitukselliset hyödyt ja EIP:n edulliset rahoituskustannukset kokonaisuudessaan kilpailukykyisen korkotason muodossa edelleen lopullisille edunsaajille.

Valtuus, johon EU:n takuuta sovelletaan, tarjoaa tarvittavan EU:n poliittisen ja rahoituksellisen tuen maille ja hankkeille, jotka eivät muutoin täyttäisi EIP:n tavanomaisia ehtoja ja valintaperusteita.

EIP:n rahoitustoimilla täydennetään uusien ulkoisen avun rahoitusvälineiden avulla toteutettavia toimia. EIP:n painopisteiden ja EU:n politiikan välisiä yhteyksiä vahvistetaan EU:n ulkosuhdepolitiikan tukemiseksi kullakin alueella. Tähän päästään vahvistamalla EIP:n ja komission välisen vuoropuhelun ja yhteistyön puitteita alueellisten politiikkojen ja maakohtaisten strategioiden määrittelyssä sekä hanketasolla. EIP:n rahoitustoimet voidaan järkevästi yhdistää EU:n talousarviovaroista avustuksina ja riskipääomana myönnettyyn tukeen sekä hankkeiden valmisteluun ja toteuttamiseen tai oikeus- ja sääntelykehyksen parantamiseen myönnettyyn tekniseen apuun.

5.3. Ehdotuksen tavoitteet ja odotetut tulokset sekä näihin liittyvät indikaattorit toimintoperusteisessa johtamismallissa

Ehdotuksen pääasiallisena tavoitteena on edistää EIP:n osallisuutta EU:n poliittisten tavoitteiden saavuttamisessa rahoittamalla investointihankkeita. Tavoitteet, joihin valtuuden soveltamisalaan kuuluvilla EIP:n rahoitustoimilla pyritään, esitetään yksityiskohtaisesti lainsäädäntöehdotuksessa.

Tavoitteiden saavuttamista mitataan EIP:n rahoitustoimien kokonaismäärillä aluetta ja alaa kohti sekä muiden kansainvälisten rahoituslaitosten ja/tai komission ohjelmien kanssa yhteisrahoitettujen EIP:n rahoitustoimien määrillä ja muilla EIP:n rahoitustoimien ennako- ja jälkiarviointiin liittyvillä indikaattoreilla.

5.4. Toteutustapa (alustava)

Hallinnointi yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen kanssa.

Huomautukset:

Nykyisiä säännöksiä seuraten ehdotuksessa esitetään, että EIP rahoittaa investointihankkeita omien sääntöjensä ja menettelyjensä mukaisesti. Komissio vastaa EU:n takuun hallinnoinnista. EIP ja komissio tekevät sopimuksen, jossa määrätään ehdotetun päätöksen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyistä.

6. SEURANTA JA ARVIOINTI

6.1. Seurantamenettely

EIP:n rahoitustoimia, joihin EU:n takuuta sovelletaan, hallinnoi EIP itse omien sääntöjensä ja menettelyjensä mukaisesti, mukaan lukien asianmukaiset tarkastus-, valvonta- ja seurantamenettelyt. Kuten EIP:n perussäännössä todetaan, EIP:n tarkastuskomitean, jota avustavat ulkoiset tilintarkastajat, vastuulla on tarkastaa EIP:n toimien ja kirjanpidon sääntöjenmukaisuus. EIP:n valtuusto hyväksyy pankin tilinpidon vuosittain.

Lisäksi EIP:n hallintoneuvosto, jossa komissiota edustaa yksi johtaja ja tämän varahenkilö, hyväksyy EIP:n jokaisen rahoitustoimen ja seuraa, että EIP:a johdetaan sen perussäännön ja valtuuston antamien yleisten ohjeiden mukaisesti.

Komission, tilintarkastustuomioistuimen ja EIP:n nykyisessä, lokakuussa 2003 tehdystä kolmenvälisestä sopimuksessa, joka uudistettiin vuonna 2007 vielä neljäksi vuodeksi, määrätään yksityiskohtaisesti säännöistä, joiden mukaisesti tilintarkastustuomioistuin suorittaa EU:n takuun piiriin kuuluvien EIP:n rahoitustoimien tilintarkastukset.

Ehdotuksen 10 artiklan mukaan komissio raportoi Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosittain valtuuden osana toteutetuista EIP:n rahoitustoimista EIP:n laatimien vuosikertomusten perusteella.

EIP toimittaa komissiolle myös tilasto-, rahoitus- ja kirjanpitolietoja jokaisesta rahoitustoimestaan siinä määrin kuin on tarpeen, jotta komissio voi täyttää raportointivelvoitteesen ja vastata Euroopan tilintarkastustuomioistuimen selvityspyyntöihin, sekä tilintarkastustodistukset laina- ja takauskannastaan.

6.2. Arviointimenettely

6.2.1. Ennakkoarviointi

Päätöksen N:o 633/2009/EY mukaisesti komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle välikertomuksen ulkopuolisen arvioinnin perusteella. Ulkopuolista arviointia on valvonut ja hallinnoinut valmistelukomitea, joka muodostuu useista EIP:n valtuuston nimittämistä ”viisaista henkilöistä” sekä EIP:n ja komission edustajasta. Se on toimitettu myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Väliarvioinnin päätelmät toimivat tämän ehdotuksen pääpiirteiden perusteina.

Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle Euroopan unionin varainhankinnasta ja lainanannosta vuonna 2008 (KOM(2010) 69) sisältää arvion nykyisestä EU:n ulkopuolella toteutettavat EIP:n toimet kattavasta EU:n takuusta. Kertomus budjettivallan käyttäjälle yleisestä talousarviosta katettavien takauksien käytöstä – tilanne 31. joulukuuta 2008 (KOM(2009) 398) ja sen liitteenä oleva komission yksiköiden valmisteluasiakirja (SEC(2009) 1063) ovat myös merkityksellisiä.

6.2.2. Väli-/jälkiarviointien perusteella toteutetut toimenpiteet (aikaisemmat kokemukset vastaavasta toiminnasta)

Arviointiraportin päätelmistä esitetään yhteenveto ja analyysi komission väliarviointikertomuksessa, joka annetaan tämän ehdotuksen ohessa²¹.

6.2.3. Tulevaa arviointia koskevat määräykset ja arviointien suorittamisvälit

Komissio laatii loppukertomuksen EIP:n valtuuden täytäntöönpanosta viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2014.

7. PETOSTENTORJUNTA

EIP:llä on päävastuu petostentorjunnasta, ja sen on erityisesti sovellettava rahoitustoimiin huhtikuussa 2008 hyväksytyä EIP:n toimintamenettelyä, joka koskee korruption, petosten, salaisen yhteistoiminnan, pakottamisen, rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämistä EIP:n toiminnassa.

EIP:n sääntöihin ja menettelyihin sisältyy petosten- ja korruptiontorjuntaa koskevien yksityiskohtaisten järjestelyjen lisäksi OLAF:n valtuudet suorittaa sisäistä tutkintaa. EIP:n valtuusto hyväksyi heinäkuussa 2004 erityisesti päätöksen, joka koskee sisäisen tutkinnan ehtoja ja edellytyksiä, kun kyseessä on petosten, korruption ja kaikenlaisen yhteisöjen taloudellisia etuja vahingoittavan lainvastaisen toiminnan ehkäiseminen.

²¹ KOM(2010) 173.

8. YKSITYISKOHTAINEN ERITTELY TARVITTAVISTA RESURSSISTA

8.1. Ehdotuksen tavoitteet ja niihin liittyvät rahoituskustannukset

Kustannukset perustuvat arvioon valtuuden täytäntöönpanosta johtuvista rahoitusvirroista (allekirjoitettujen sopimusten ja nostettujen lainojen määrä) ottaen huomioon tasausjärjestelmä, jota sovelletaan siinä poikkeuksellisessa tapauksessa, että laiminlyöntien määrä ylittäisi 100 miljoonaa euroa yhdessä vuodessa. Mahdollisten maksulaiminlyöntien määrää on vaikea ennakoida. Talousarviosta katettavista takuista puolivuositain annettavien komission kertomusten perusteella voidaan kuitenkin ottaa huomioon talousarvioon kohdistuvat enimmäisriskit (ks. kertomus KOM(2009) 389 ja siihen liittyvä valmisteluasiakirja SEC(2009) 1063).

(milj. euroa)

Tavoitteet ja toimet	Tuotoksen tyyppi	2007		2008		2009 (**)		2010		2011		2012		2013	
		EIP:n rahoitus	Kustannukset yht.	EIP:n rahoitus	Kustannukset yht.	EIP:n rahoitus	Kustannukset yht.	EIP:n rahoitus	Kustannukset yht.	EIP:n rahoitus	Kustannukset yht.	EIP:n rahoitus	Kustannukset yht.	EIP:n rahoitus	Kustannukset yht.
Sovittujen EIP:n rahoitustoimien ohjeellinen kokonaismäärä (uusi valtuus) Yhteensä 27 800 miljoonaa euroa		1,898		4,045		6,034		4,573		4,409		4,494		2,347	
EIP:n rahoitustoimien arvioituihin maksuihin ja kuoletuksiin perustuva lainakannan kokonaismäärä (vanhat ja uudet valtuudet)		11,854		13,609		15,810		18,820		21,989		24,645		26,356	
Muiden rahoitustoimien arvioituihin maksuihin ja kuoletuksiin perustuva lainakannan kokonaismäärä (makrotaloudellinen rahoitusapu + Euratom) *		573		575		551		1,625		1,996		1,912		1,831	
Arvioituihin maksuihin ja kuoletuksiin perustuva		12,427		14,184		16,361		20,445		23,985		26,557		28,187	

lainakannan kokonaismäärä														
Tavoitesumma @ 9%	1,118		1,277		1,472		1,840		2,159		2,390		2,537	
Budjettitulot		0		125,8		0		0		0		0		0
Tavanomaiset rahoitustarpeet		0		0		92,46		93,81		138,9		326		271
Rahoitustarpeiden enimmäismäärä		0		0		92,46		93,81		138,9		483		439

* Sisältää uusia mahdollisia makrotaloudellisen rahoitusavun tai Euratomien lainoja.

** Vuonna 2009 lisäksi 0,5 miljoonaa euroa, joka on nostettu takuurahastosta väliarviointiin yhteydessä suoritettavaan ulkoiseen arviointiin.

8.2. Hallintomenot

8.2.1. Henkilöstön määrä ja jakautuminen

Laji		Toiminnan hallinnointiin tarvittava nykyinen ja/tai uusi henkilöstö (toimien ja/tai virkojen määrä kokoaikaiseksi muutettuna)			
		2010	2011	2012	2013
Virkamiehet tai väliaikaiset toimihenkilöt ²² (XX 01 01)	A*/AD	4	4	4	4
	B*, C*/AST	3	3	3	3
Momentilta XX 01 02 rahoitettava henkilöstö ²³					
Momenteilta XX 01 04/05 rahoitettava muu henkilöstö ²⁴					
YHT.			7	7	7

8.2.2. Toimintaan liittyvien tehtävien kuvaus

EU:n takuun hallinnointi edellyttää seuraavia pääasiallisia toimia:

- lainsäädäntöehdotusten ja takuusopimusten valmistelu
- hyväksymismenettelyn hallinnointi
- vuosittaisen budjettimenettelyn hallinnointi
- vuotuinen raportointi neuvostolle ja parlamentille
- takuumaksuvaatimusten käsittely
- takuurahaston hallinnan seuranta
- kirjanpito
- suhteet tilintarkastustuomioistuimeen, Euroopan parlamenttiin ja neuvostoon.

8.2.3. Henkilöressurssien lähteet (henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö)

- Korvattavan tai jatkettavan ohjelman hallinnointiin osoitetut tämänhetkiset virat ja/tai toimet

²² Kyseisen henkilöstön kustannukset EIVÄT sisälly viitemäärään.

²³ Kyseisen henkilöstön kustannukset EIVÄT sisälly viitemäärään.

²⁴ Kyseisen henkilöstön kustannukset sisältyvät viitemäärään.

8.2.4. Muut viitemäärään sisältyvät hallintomenot (XX 01 04/05 – hallintomenot)

Ei sovelleta

8.2.5. Henkilöstömenot ja niihin liittyvät menot, jotka eivät sisälly viitemäärään

milj. euroa

Laji	2010	2011	2012	2013
Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt (XX 01 01)	0,854	0,854	0,854	0,854
Momentilta XX 01 02 rahoitettava henkilöstö (ylim. toimihlöt, kans. asiantuntijat, sopimussuhteinen hlöstö jne.) (budjettikohta ilmoitettava)	-	-	-	-
Henkilöstömenot ja niihin liittyvät menot yhteensä (EIVÄT sisälly viitemäärään)	0,854	0,854	0,854	0,854

8.2.6. Muut hallintomenot, jotka eivät sisälly viitemäärään

Ei sovelleta